formaa til, som hun selv ønskede, det skulde lyde: „et Aar at fungere paa D. K.s Formandsplads."

Hvor hun indtil nu har virket, baade i det sociale og det politiske Liv, har hun altid indgydt Tillid og vundet Hjærter, og det samme har været Tilfældet de forholdsvis faa Aar, hvor hun har indtaget en fremtrædende Stilling indenfor Dansk Kvindesamfund. Hun har vist her, at hun formaar at holde sine egne partipolitiske Sympathier udenfor sit Arbejde for Kvindesagen, og D. K.s Medlemmer har derfor ingen Grund til at frygte for at se Foreningens politiske Balance forrykket, fordi der nu for første Gang sidder en aktiv kvindelig Politiker paa Formandspladsen. Naar der ved enhver Lejlighed, hvor D. K.s Stilling til Partierne har været til Drøftelse, har vist sig overvejende Flertal for at virke gennem Partierne, vilde det jo ogsaa være en utilgivelig Inkonsekvens at forlange Formandspladsen forbeholdt en Kvinde, som enten stod udenfor Partierne eller forholdt sig ganske passiv indenfor sit Parti. Prøven skal nu gøres, om en partipolitisk Chef kan holde D. K.s Skib fri af de politiske Skær, og vi nærer ingen Tvivl om, at det i dette Tilfælde vil lykkes, forudsat at alle ombord viser Chefen den Tillid, som er Betingelsen for alt Førerskab, og som Julie Arenholt indtil denne Dag har vist, at hun fortjener.

Ved Fællesstyrelsens Møde den 18. Septbr. blev Redaktøren og Kontorbestyreren ligesom ogsaa Kassereren opfordret til at fungere til efter næste Fællesmøde, og Gyrithe Lemche blev valgt til Næstformand i den fratraadte Næstformands, Esther Carstensens, Sted.

Hittebørns- og Optagelseshjemmet.

—o—

Som vi meddelte i sin Tid, henvendte vi os til Overmesteren for Rebekka Logen „Gefion", *Ella Beyer,* og bad hende skrive en Artikel ang. det af Rebekkasøstrene paatænkte Hittebørnshospital.

Vi fik intet Svar herpaa, men har gennem en Rebekkasøster faaet tilsendt nedenstaaende Artikel.

Vi giver gerne Plads for den, omend vi havde haabet at finde *positive* Oplysninger i den om de *Krav,* der tænkes stillet til de Forældre, der afgiver deres Børn til Hospitalet. Noget bestemt i denne Retning foreligger altsaa antagelig ikke endnu, men D. K., som gennem Udarbejdelsen af Alimentationsloven af 1908 har erhvervet sig Ret og Pligt til at tale med, naar det drejer sig om udenfor Ægteskab fødte Børn, maa med Interesse imødese nærmere Oplysninger om, hvorledes Rebekkasøstrene tænker sig denne meget vigtige Side af Sagen ordnet. *Red.*

Denne Sag, som ligger mig saa varmt paa Sinde, har i en enkelt Gren af Pressen ikke mødt den Sympati, som ønskeligt var. Formodentlig har det sin Grund i en vis Misforstaaelse af den hele Sag. Da vi begyndte at tænke paa at skaffe Penge til Realisationen af et Hjem, hvor Mødre, der var ulykkeligt stillede, kunde anbringe deres Børn, gjorde vi det ikke med den Tanke, at vi derved kunde bidrage til en „Masse-Fabrikation" af Børn, nej! vore Tanker udsprang af et beskedent Ønske om at kunne faa Lov at være med til at udføre et Redningsarbejde for saadanne Mødre, der ikke i deres levende Raad vidste, naar Ulykken var kommen over dem, hvad de skulde stille op i deres fortvivlede Tilstand.

Ved selvoplevede Erfaringer i Kredse, jeg er kommen i Berøring med, ved at gennemlæse Aviserne ofte usete Annoncer, ved personlige Henvendelser fra ulykkelige Kvinder, ved sørgelige Meddelelser om Barnemord og Fosterfordrivelse, fik jeg Vished for, at her var en Gerning at tage op, som i allerhøjeste Grad tiltrængtes og var nødvendig. At vi ønskede at kalde vort Hjem Hittebørns- og Optagelseshjem var for at henlede Opmærksomheden paa os, at hos os skulde ingen komme til at gaa forgæves. Hos os vilde ingen blive afvist. Vi har intet Øjeblik tænkt paa at sætte en Drejeskuffe paa Huset, det syntes dog at være for middelalderligt og vilde uden Tvivl føre til sørgelige Misbrug og Forbrydelser. Nej! vi ønsker at faa det bedste ud af hvert enkelt Tilfælde; der er gennem mine Erfaringer ikke to Tilfælde, der kan behandles paa samme Maade. Enkelte taler om at vi vil ødelægge Moderkærligheden, nej! den vil vi netop fremelske, men det første Arbejde skal gøres der, hvor Mødrene føder Børnene, der skal de tvinges til at die deres Børn, og bliver dette sat i System, vil der sikkert ikke mere findes den Moder, som ikke vil elske sit Barn. Adskillige af de Barnemord, der finder Sted, er uden Tvivl, fordi Moderen ikke aner, hvor hun skal blive hjulpet, mange gaar fra Sted til Sted og alt meldes optaget. Paa dette Punkt vil vi ikke være som de andre. Vi vil ingen afvise, saa vidt det staar i vor Magt. Ved Samarbejde med andre Institutioner af lignende Art, vil det forhaabentlig ogsaa lykkes os at hjælpe alle. Pengemidlerne vi raader over, er jo ikke ubegrænsede, men ved et intenst Arbejde og Sympati og Velvilje udefra for vor Sag, har vi den faste Tro paa at det vil lykkes os at faa Sagen ført igennem til April Maaned næste Aar. — Hvis Mødrene for deres Arbejde og deres Fremtid kan blive hos deres Børn, er der ikke en Sjæl indenfor vore Rækker, der ikke vil bidrage til at gøre dette muligt. Men de Mødre, som paa Grund af Forholdene ikke vil kunne gøre det, som faar ødelagt deres Erhverv, ja! for dem vil vi gøre, hvad vi kan, for at lette dem Byrden. Der forberedes i denne Maaned et stort Arbejde, Afholdelsen af en Efteraars-Basar i Odd-Fellowpalæet den 10. og 11. Oktober, hvortil de bedste Kunstnere har tilsagt deres Assistance. Til denne Basar ønsker vi Gaver af enhver Art. Vi vil forsøge at gøre denne Basar saa festlig og tiltalende, at hele København maa hen i Odd-Fellowpalæet den 10. og 11. Oktober og bidrage til at vor kære By til April faar sit Hittebørns- og Optagelseshjem. Gaver kan sendes til Odd-Fellowpalæet med Paaskrift: Til Basaren den 10. og 11. Oktober.

Christine Tange,
Formand for Rebekka Søstrenes Hittebørns- og Optagelseshjem.

K. F. U. K.—vor største Kvindeforening.

Landsindsamlingen 3.—4.—5. Oktober.

—o—

I knap en Menneskealder har K. F. U. K. virket blandt unge Kvinder i Danmark og tæller nu over *24,000*